

Československý KOMUNISTA

PROLETÁŘI VŠECH ZEMÍ,
SPOJTE SE!

ORGÁN ÚV KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA JISKRA

ČÍSLO 164

ŘÍJEN

ROČNÍK XVIII

CENA 15 Kč

Prohlášení ÚV KSČ ze dne 3. 10. 2015

Vážení spoluobčané, soudruhy a soudruzi, Ústřední výbor Komunistické strany Československa (KSČ) sděluje ve chvíli, kdy mnozí občané České republiky prožívají dny napětí a upřímných obav z dalšího vývoje doma i ve světě, následující. V podáních, která jsou nám adresována, se v těchto dnech objevuje nejčastěji téma migrační vlny. Velmi často také problémy, s nimiž se v osobním životě občané potýkají, v současné době hlavně v Moravskoslezském kraji, Ústeckém kraji, ale nejen tam.

Déle než 25 let naše strana vydává zásadní stanoviska ke všem významným domácím a mezinárodním událostem. Na jejich formulování se v minulosti podílel zejména Miroslav Štěpán, s velkými znalostmi a bohatými zkušenostmi z rozsáhlé politické praxe stranického a veřejného činitele (postupně – předseda Mezinárodního svazu studentstva, člen předsednictva Světové rady míru, poslanec Sněmovny lidu Federálního shromáždění, předseda zahraničního výboru Sněmovny lidu FS, vedoucí tajemník MV KSČ Praha, člen Předsednictva a Sekretariátu ÚV KSČ – s významnými kontakty v zahraničí, z nichž mnohé přetrvávaly i po r. 1989. Svě životní zkušenosti uplatňoval s potřebným přehledem, rozvahou a rozhodností v analytických materiálech se smyslem pro kolektivnost jejich projednání a formulaci. Jako komunistovi, vlastenci a internacionalistovi mu bylo vlastní dávat své schopnosti ve prospěch komunistické strany v zájmu lidu a uskutečňování jeho ideálu.

Není naší vinou, že se k mnohým spoluobčanům stanoviska obnovené Komunistické strany Československa v r. 1995 nedostávala. Nedávala je k dispozici ČTK, nevěřejňovaly je veřejnoprávní sdělovací prostředky. Pokud bylo něco zmíněno, pak tomu bylo zpravidla ve zmanipulovaných relacích, kdy například o Miroslavu Štěpánovi se sdělovaly prostředky zmiňovaly jako o člověku, který nesl hlavní odpovědnost za negativní události 17. listopadu v Praze a který prý zneužil svých pravomocí - a jako o vězni. Nikoliv také jako o generálním tajemníkově obnovené KSČ, tj. řádně registrované politické strany v České republice. Na druhé straně ale dodáváme, že jsme stanoviska zveřejňovali sami, a to ve vnitrostranické tiskovině Československý komunista / JISKRA, na internetu, ve volebním programu, pořádali jsme konventy aj. Naše strana mnohokrát také v různých souvislostech přímo varovala občany naší země před tím, co jsme věděli, že přijde. Dnes se ukazuje, že jsme měli pravdu, naše prognózy se potvrdily. Bohužel, jen málo spoluobčanů nám věřilo a reagovalo.

Jaká změna nastává nyní, kdy nám lidé kladou vlastně leninskou otázku: „Co dělat?“ Bez studia tlustých knih (myšleno např. Marxova Kapitálu), jen na základě každodenních zkušeností, se totiž mnoho našich spoluobčanů již dopracovalo k základnímu poznání, že hlavním viníkem všech potíží ve světě je kapitalismus, který je nejen v České republice záměrně účelově s cílem klamat lidi nazýván „demokracie“. Zároveň mnozí naši spoluobčané sami vidí, že kapitalismus nezajistí ani národní svobodu, ani řešení sociálního vzestupu, že se naopak podílí na mnoha konfliktech a válkách. Jsme rádi tomu, že našťáště už mají mnozí lidé vlastní názor na věci a události, a proto tolik nepodléhají manipulacím s veřejným míněním a brání se vymývání svých mozků.

Dovolte kratičkou odbočku od každodenní reality k teorii. Žijeme v epoše, která má konkrétní, a to bychom chtěli zdůraznit, vědeckou charakteristiku. Je epochou přechodu od kapitalismu k so-

cialismu. Ano, mnozí se teď zasmějí, protože sami zažili opačný „přechod“ od socialismu ke kapitalismu. Je však skutečně realita, že v současné době máme co do činění s konkrétní fází kapitalismu, kdy jeho nejvyšší stádium nazvané imperialismus, intenzivně zahnívá a logicky proto úporně bojuje o své přežití. My víme, že v tomto boji nebude mít nakonec šanci, ale dobojováno ještě dlouho nebude. Podle nás tomu bude ještě předcházet nová, a to druhá průmyslová revoluce, která přinese katastrofální nezaměstnanost prostřednictvím nových technologií a držením výrobních prostředků malou skupinou nejbohatších oligarchů. Dojde pak zákonitě k velkému sociálnímu výbuchu a možná, že pak vyjdou lidé do ulic a na barikády. Co bude pak následovat, je těžké dnes odhadnout. Rozhodně to nebude cesta pokojná. Přesto jsme prognózovali, že 21. století bude století socialismu a tomu věříme proto, že jiná cesta zákonitě neexistuje.

Chtěli bychom v naší straně k tomu přispět naplňováním našeho hesla: Československo – práce – socialismus.

Protagonisté imperialismu se domnívali, že mají ve světě vyhráno, jestliže s pomocí pátých kolon a zrádců dosáhnou rozpadu socialistického tábora a destabilizace řady zemí. Vidíme všichni, že to není pravda. Proto jejich boj pokračuje, jeho bezohlednost je strašná a nelze vyloučit, že zápas mezi kapitalismem a pokrokovými silami světa se bude dále zotřovat. Můžeme si být jisti, že kapitalisté, kterým jde o všechno, neberou a nebudou brát ohledy na nic. Bohužel včetně naší planety, Obávám se, že se může rozhořet celosvětový konflikt za použití všech dostupných zbraní. Imperialisté v čele s USA bojují světovládu a ještě dlouho přitom budou otravovat vzduch a škodit životu na naší planetě. Pomluvy o údajné slabosti Ruska, pomluvy Číny a dalších zemí, šířené i u nás zaprodanými novináři a hloupými politiky, nemohou změnit skutečnost, že svět je stále rozdělen a ještě dlouho se v něm bude odehrávat souboj mezi pokrokem, který je přínosný pro normálního člověka a velkou většinu, a zpátečnickým, které generuje zbohatlíky, nezaměstnané, bezdomovce, běžence, konflikty, teror a války.

Podívejme se domů a připomeňme: - My jsme nebyli ti, kdo v listopadu 1989 křičeli: „Máme holé ruce!“ a kdo dnes mají v mnoha případech holé zadky.

- KSČ byla proti privatizaci. Hodnotí ji jako největší zločin a zlodějnou v historii tohoto národa, která se dá přirovnat snad jen k pobělohorské době. Zajímaloby nás, co tehdy říkali např. horníci a hutníci, jimž dnes hrozí ztráta zaměstnání, střechy nad hlavou a nedostatečné zabezpečení v důchodu po letech namáhavé práce. Tehdy jsme od nich nic neslyšeli a mnozí stranu i opustili. Obávám se, že tento zločin století neodsoudili a jsou oklamáni s nadšením a nesmyslnou představou kupovali kuponové knížky, kdy je pak prodali i největším podvodníkům typu Kozného a jiným. Obávám se, že i tito těžce pracující lidé, kterých jsme si vždy nesmírně vážili, pomohli jako bílí ko-

ně „otcům“ kuponové privatizace, stejně jako většina ostatních občanů, a to ke zcizení a předání státního majetku zlodějům, podvodníkům a cizákům.

Navrácení církevního majetku je snad ještě horší zločin, než celá kuponová privatizace. Ten největší podvod na celé věci je ten, že především katolická církev si nárokuje i to, co jí nikdy nepatřilo a mnozí politici, především z ODS a TOP prosadili, že stát musí dokladovat, že tento navrácovaný majetek církvi jemu nikdy nepatřil, místo toho, aby církev dokladovala, že jí patřil. To se vymyká veškerému rozumu, především právním normám a ve světě to nemá obdoby!

- KSČ varovala před vstupem do Evropské unie. Vždyť jen naivní člověk si mohl myslet, že Británie, Francie, Německo a další západní země budou akceptovat Českou republiku jako rovnocenného partnera. Není to ani možné, mnoho věcí je přece dáno historicky jako například mnichovská zrada těmito zeměmi v roce 1938 a otevřely tak cestu k vzniku druhé světové války, která přinesla 45 milionů lidských obětí! Nezbyvá, než aby zpytovali své svědomí ti, kdo tleskali zrádcům, kteří nás do EU přivedli, a tleskají dodnes těm, kteří ochotně vnášejí do našeho právního řádu a života vůbec stupidní požadavky diktované jedinými strukturami a bruselskou byrokracií.

V souvislosti s likvidací hranic byl mimo jiné zničen společný, jak se dříve s úctou říkávalo a dnes s posměšky uvádí všelidový majetek. Víme všichni, že plot a jeho údržba něco stojí. Požaduje někdo v této zemi náhradu škody po aktech tohoto činu či jejich rodinných příslušnících? Neslyšeli jsme zatím o takovém požadavku. A to ani v současné době, kdy se potvrzuje to, co rozumný člověk ví dávno, že zdaleka nešlo jen o majetek, ale o ohrožení země a nás všech, pro které tito vytvořili významný předpoklad.

Začlenění České republiky do NATO považujeme za nepromlčitelnou vlastizradu. Pokud skončila Varšavská smlouva, mělo skončit i NATO. Nestalo se tak a NATO se rozpíná víc a víc na východ.

- Podporu režimu na Ukrajině, který má prvky fašismu, a tleskání sankcím proti Rusku, stejně jako nejrůznější odsudky (výzvy) týkající se Ruska a jeho aktivit ve světě, považujeme za velmi nebezpečné a neodpovědné akce našich některých spoluobčanů. Pokud je slyšíme od politiků, jde o projevy nepřátel našeho národa.

- Co říci o Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR? Snad jen to, že delší prázdniny v těžkém a horkém létě 2015 už mít skutečně nemohla. Je už kdekomu zřejmé, že toto uskupení, které nevyplodilo nic než právní paskvily, bude nadále jen ohlupovat diváky přímých přenosů diskusními bláboly.

Je tomu tak například i v nedělním pořadu „Otázky Václava Moravce“, kdy tento pořad řadě slušných lidí otravuje nedělní oběd. My se divíme, že takovýchto pořadů se zúčastňují i někteří poslanci a funkcionáři

Pokračování na str. 2

MILÉ ČTENÁŘKY A MILÍ ČTENÁŘI

Redakce Československý komunista/ JISKRA vám po delší odmlce předkládá noviny číslo 164 jako vnitrostranický tisk, který je určen pro naše členy KSČ a sympatizující. Delší pauza ve vydání byla zapříčiněna jednak technickými, jednak především finančními prostředky. Obsahově má proto toto číslo poněkud jinou tvář. Další vydání již budou svoji náplní, články a autory navazovat na předcházející čísla.

Na 3. zasedání ÚV KSČ dne 16. 6. 2015 a následně na 9. zasedání Předsednictva ÚV KSČ dne 22. 9. 2015 se ve vydávání JISKRY provedla opatření, aby JISKRA v následujících měsících vycházela pravidelně jedenkrát za dva měsíce.

Redakce počítá i s vaší pomocí při zabezpečení vydávání této publikace, jakož i s kvalifikovanými články jako příspěvky do našich novin.

Děkujeme za pochopení. red.

Usnesení 3. plenárního zasedání ÚV KSČ konaného v Praze 13. 6. 2015

Ústřední výbor Komunistické strany Československa

Schvaluje:

Postup generálního tajemníka J. Vábry, předsednictva ÚV KSČ a pověřených soudruhů v období od konání posledního zasedání, včetně zajištění účasti a prezentace KSČ na dvou mezinárodních konferencích pořádaných v gesci KSČM – 37. PPIK konané 18. 4. 2015 v Praze a Mezinárodní konference za účasti zástupců stran z 19 zemí světa a dvou politických stran z ČR – KSČ a SDS, která se konala 23. 5.–24. 5. 2015.

Bere na vědomí:

1. Uspořádání slavnostního zasedání předsednictva ÚV KSČ dne 4. 5. 2015 při příležitosti 70. výročí osvobození Československa Rudou armádou, a to za účasti s. Jakeše a zástupců zahraničních ambasád.
2. Aktivity a účast stranických organizací i jednotlivých soudruhů na akcích v okresech a krajích, zejména při akcích konaných k 70. výročí osvobození Československa Rudou armádou.
3. Uspořádání, a to na vysoké obsahové a organizační úrovni již tradičních akcí, např. přátelského setkání členů KSČ, KSČM a sympatizujících v Českých Budějovicích a VIII. mezinárodního výstupu Česko-kubánského přátelství na Milešovku, pořádaného soudruhy ze severních Čech.
4. Blahopřejný dopis Korejské strany práce k 20. výročí obnovy KSČ a blahopřání z Kuby, předané ústně koordinátorem mezinárodního oddělení ÚV Komunistické strany Kuby Noelem Cariillo Alfonsem na ambasádě Kubánské republiky v Praze.
5. Informaci o probíhajícím správním řízení k žádosti o registraci loga strany.

Ukládá:

1. Předsednictvu ÚV KSČ stanovit úkoly pro nejbližší období, včetně zahájení příprav voleb v roce 2016 do krajských zastupitelstev a Senátu Parlamentu ČR.
2. Členům strany hovořit o aktuální domácí i mezinárodní situaci s lidmi.

Děkuje 1. tajemníkovi velvyslanectví KLDK v Praze Ju Won Chonovi za účast a aktuální informace o úkolech ÚV KSP, přednesené na ÚV KSČ dne 13. 6. 2015. ÚV KSČ velmi oceňuje jeho otevřenou a věcnou vystoupení na tomto zasedání.

Usnesení 4. plenárního zasedání ÚV KSČ konaného v Praze 3. 10. 2015

Ústřední výbor Komunistické strany Československa

Bere na vědomí:

Informace členů předsednictva ÚV KSČ.

Schvaluje:

1. Uvolnění s Václava Brože z ÚV KSČ ze zdravotních důvodů na jeho vlastní žádost.
2. Prohlášení Ústředního výboru KSČ ze dne 3. 10. 2015.

Ukládá:

1. Zaslat dopis ÚV KSČ s. Václavu Brožovi.
Zodpovídá: s. J. Vábr
2. Zveřejnit schválené Prohlášení ÚV KSČ na internetu a v novinách Československý komunista/ JISKRA.
Zodpovídají: s. J. Vábr, s. Hollerová

Děkuje za přednesené informace Ing. Nizaru Trabulsimu, koordinátoru syrských komunistů žijících v Evropě, členu Komunistické strany Sýrie.

Blahopřejný dopis ÚV KSČ k 70. výročí vzniku Korejské strany práce

Ústřední výbor Komunistické strany Československa zaslal 1. tajemníkovi Korejské strany práce, předsedovi Výboru státní obrany KLDK Kim Jong Unovi a Ústřednímu výboru Korejské strany práce soudružské pozdravy u příležitosti 70. výročí vzniku KSP založené „Věčným prezidentem“ Kim Il Sungem a jeho spolubojovníky.

„I my, komunisté KSČ, si toto výročí připomínáme spolu s našimi pokrokovými občany a vyjadřujeme plně podporu politice Vaší strany na cestě k socialismu,“ píše se mj. ve zdravici. Přejeme hodně sil do dalšího zápasu za mír na Korejském poloostrově, ve světě, v boji proti USA, které jsou přímým zdrojem, příčinou napětí a nestability. Ceníme si vysoce spolupráce s KSP v úsilí o pokrok a mír na celém světě.

Ústřední výbor Komunistické strany Československa

10. října 2015

Prohlášení ÚV KSČ ze dne 3. října 2015

Pokračování ze str. 1

KSČM. Ti by měli rozhodně více vystupovat v Parlamentu ČR, ostře vystupovat ve sdělovacích prostředcích a odmítat všechny věci, které jsou nepřijatelné pro tuto zemi, pro většinu našich občanů. **Rádoby zásadová a kvalitní vystoupení některých ministrů ve sněmovně, stejně jako některých poslanců na téma migrační vlny, může člověk brát vážně jen do chvíle, kdy si uvědomí, že je již měsíc říjen 2015, že věci jsou ve vývoji a někteří chytřejší ministři a poslanci zjistili, že přišel čas myslet na zadní kolečka.** Pohodlně se se a dokonalé zabezpečení, o které poslancům v prvé řadě jde, přece za to stojí. **Komedianti ve sněmovně úspěšně hrabou pod sebe, což již nelze říci o mnoha skutečných umělcích, kteří svého času byli osvětlenými havlisy, a kteří dnes prověřují trh (s tenčícími se peněženkami občanů) a osoby, které dle své momentální nálady a mezi sebou vedených politických hrátek, rozhodují o dotacích z veřejných rozpočtů.**

- Uvítali jsme, že lidé spolu s námi, a to přes všechny výhrady, které jsou, zvolili prezidentem ČR Miloše Zemana. Učinil několik významných státnických prohlášení, kroků a významných státních návštěv. Nic na tom nemohou změnit ubohé útoky na jeho adresu z řad hlupáků či zaplacených individuí, vedených například tzv. pražskou kavárnou a ze zahraničí. I v této souvislosti nás zaráží nečinnost ministerstva zahraničních věcí ve vztahu k velvyslanci USA a k jeho počínání, které překračuje všechny meze daných diplomatických zásad. Vždyť velvyslanec pan Shapiro se chová jako protektor, a ne jako diplomat tzv. demokratické země v „demokratické“ zemi. Dále nás zaráží, jak daleko už pokročila devastace práva v naší zemi, jestliže lze beztretně hanobit prezidenta republiky a symboly státu. To v žádné zemi přece není možné a zvláště pak v USA. Domyšlete si, jak tam by to dopadlo!

- Několik prohlášení a aktivit, na první pohled k pozitivnímu ocenění, učinil Václav Klaus. Tento zkušený politik nás ale neoklame. Je a bude zapsán jako hlavní aktér neblahých událostí (kupnová privatizace, rozdělení státu a dalších).
- Pan Sobotka, který dosáhl pozice ministerského předsedy, lavíruje způsobem, který je vlastní sociální demokracii. V současné době se octnul v tla-

cích hned z několika stran. Dnes především v souvislosti s běženci. Je docela možné, že vzhledem k jeho postojům mu hrozí popularita Emila Háchy, protektorátního prezidenta za druhé světové války.

Stoupá obliba pana Babiše, protože často mluví lidem z duše. Pochybujeme však, že vše myslí vážně. Máme za to, že nepromlouvá jako lidumil, ale především jako šikovný podnikatel.

Podívejme se dále:

- Dnešek připomíná, že to bylo Rusko, kdo po 300 let zabraňoval rozšiřování dnes tzv. Islámského státu. Další, kdo zabraňoval přílivu lidí z nejvíce vykořisťovaných zemí Spojenými státy americkými a zeměmi západní Evropy, především Británií, Francií, Španělskem, Portugalskem, byla Libye. Kdo si toto uvědomí, nepotřebuje dnes žádná další vysvětlování. Např. ve věci současné přítomnosti Ruska v Sýrii a k aktivitám Ruska obecně. Bude to zase slovanský národ Ruska, který nakonec bude zachraňovat Evropu jako vždy. USA to rozhodně nebudou!

- Kolonialisté vydrancovali v minulosti mnoho zemí, zanechali tam mimo jiné pouze velké množství odpadu a nevytvořili žádné slušné životní podmínky pro lidi, kterým tyto země patřily. Mnozí lidé si mysleli, že se zánikem kolonialismu po druhé světové válce se vyřeší problém. Byl to však jen klam. Na osvobozené země se totiž znovu vrhly především USA a další západní země, a to jinou formou.

Typické pro USA je např. ovlivňování režimů, vyzbrojování určitých kruhů těchto zemí, které pak již za velké peníze neobhajují zájmy svých zemí, ale této cizí mocnosti. Tento proces zesílil po dočasné porážce socialismu způsobené především zrádci perestrojkové kamariely Gorbačov, Jelcin, Jakovlev, Ševardnadze a další. Kdy USA velkými sumami peněz nekrytých zlatem či nepodložených prací si kupovaly určité struktury v řadě zemí s cílem zlikvidovat legální vlády s pomocí rebelů, zmocnit se území a bohatství těchto zemí. Důsledky svět zažívá, včetně migrační vlny, která dnes ohrožuje Evropu a k jejímuž řešení představitel evropských zemí – až na dvě výjimky: Slovensko, Maďarsko – a představitel etablovaných politických stran a hnutí, přistupují buď dle své neschopnosti a nevdělanosti, anebo z důvodu své zaprodanosti. Výsledek je v obou přípa-

dech stejný. Do Evropy mají namířeno další a další běženci z jiné sociální, kulturní a náboženské oblasti. Obavy zdejších lidí, že tyto příchozí nebudou přínosem pro ekonomiku, tudíž nepomohou vytvářet hodnoty a finanční zdroje, ale naopak zatíží veřejné rozpočty, sociální systémy (na úkor dětí, matek, důchodců, handicapovaných osob aj.) a budou jednou z příčin nebezpečných konfliktů, jsou plně na místě. Zároveň můžeme sledovat USA, jak sprostou politiku vedou, když evropské země na jedné straně vydávají za své spojence, na straně druhé je povyšují v souhrnu za ekonomickou konkurenci a podrážejí je. Jak snadné je zeslabit Evropu tím, že je jí poslána několikamilionová armáda běženců! Slycháme také otázky, zda tento USA a Saúdskou Arábií zorganizovaný exodus nemá být zdrojem vojáků pro Spojenými státy plánovanou válku s Ruskou federací, do které se, po historických zkušenostech, občanům EU zákonitě nechce. A co například tolik angažovaná paní Angela Merkelová? Místo toho, aby se postavila proti politice USA, pozvala běžence, aby jim na nátlak realistických politiků před očima zavřela dveře, a tyto pak zase po nesouhlasné reakci Bílého domu opět otevírala. I to je jeden z dokladů, jak někteří mocní tohoto světa žijí na úkor nešťastníků, za něž jistě část lidí z řad běženců můžeme považovat, a jak kolíbají pod politickým tlakem z druhého břehu Atlantického oceánu.

A Visegrádská čtyřka? Jsme svědky zrahy Poláků a podlehnutí české vlády diktátu EU a odmítnutí postavít se na stranu Slováků a Maďarů. Za to by měla naše vláda v čele s Bohuslavem Sobotkou okamžitě odstoupit. Znovu se potvrdila historií ověřená pravda, že sociální demokracie v rozhodujících chvílích, při řešení zásadních otázek světa, vždy zradí lid.

Bylo tomu tak i před vznikem obou světových válek a je tomu tak i dnes. - Víme, že někteří spoluobčané si přejí, aby padla Evropská unie a EURO. Aby věci nebyly jednoduché, je bohužel jedním z možných scénářů potom vznik bohatých tzv. západních vyspělých zemí, k nimž se počítá Německo, Británie a Francie, které nás v minulosti vždy jen zradily. A co bude s ostatními zeměmi, včetně té naší, dojde-li tento scénář k naplnění? Budou sedět pod bohatým stolem a čekat, co z to-

hoto stolu spadne dolů? Přejeme si, aby tento scénář nedošel naplnění.

Vážení spoluobčané, soudružky a soudruzi, sociáldemokratismus, politické strany a politická hnutí k němu inklinující, a už vůbec ne praviceová část politického spektra kapitalismus nezruší a vylepší tento „demokracii“ nazývaný systém není možné. Znovu tento fakt připomínáme. Je proto na nejvyšší nutné vzít, jak se říká, rozum do hrsti a stát při sobě. Zvažme, kdo to myslí s lidmi dobře, a poraďte se, komu dát hlas v příštích volbách. Doma něčeho dosáhnout můžeme. Augiášův chlév snad společně vyčistit ještě umíme. Jde o budoucnost nás všech a především našich dětí.

Pokud jde o svět, pak Rusko se svým prezidentem Putinem prokazuje, že má trpělivost, věci řeší rozumnou cestou, avšak i s potřebnou rozhodností. Mrzí nás, že se u nás nenašel představitel ČR, který by odvážně označil hlavního viníka všech potíží a tragédií ve světě. My se ho pojmenovat nebudeme. Opakujeme, že je to kapitalismus v čele se Spojenými státy americkými. Mějme na paměti, že ve světě je realizován dlouhodobě nějaký scénář, a dnes je situace ve světě tak složitá, že ani americký prezident Obama není pánelem svého konání, Izrael a Saúdská Arábie nepřijímají uprchlíky, natožpak USA a Kanada.

Nekompetentnost a časté zrádcovství státních a politických struktur způsobují, že se ve světě neřeší problémy. To nahrává vzniku radikálních požadavků a postupů, od nichž je velmi blízko k aktivizaci fašizujících struktur, jak to konečně známe z období před druhou světovou válkou v Německu. Plně se ukazuje, že naše letošní výzva k obnově Komunistické internacionály a Jednotné fronty proti fašismu, přednesená námi na Mezinárodní konferenci pořádané KSČM v dubnu 2015, je zcela na místě. Žel. KSČM jako organizátor této konference nás nepodpořila, a tak velkou mezinárodní konferenci nevyužila k účinnější internacionální spolupráci.

Upoznorujeme na zhoubnost nejen tzv. multikulturalismu, ale také některých šířených internetových sdělení domácí i zahraniční provenience. Kolující sdělení vznikají zpravidla se zájmem ovlivnit myšlení lidí např. v tom smyslu, že někde někdo o něco bojuje a není tedy třeba se angažovat. Vesměs popisují kroky USA a jejich spojenců jako vždy správné, naopak v těchto sdě-

leních bývá Rusko nepřitelem všech a strůjcem všeho zla. Na druhé straně neméně nebezpečné jsou nekritické postoje a fantazirování o dnešním Rusku. Ve svých důsledcích mají vést a vedou k rozdělení (k roztržštění národů, zemí, generací, rodin). A proč ne! Vždyť roztržštěným se lépe diktuje a uplatňuje heslo „Rozděl a panuj!“

Nenechme se dále nikým rozdělovat. Spojme svá úsilí, řekněme společně rozhodně NE podvodným pravdoláskařům, politikařením a nenasytosti církevních kruhů v ČR, osobám, které rozdělují veřejné rozpočty a sociální fondy ve prospěch zločinců, tzv. nepřízřubivých, nelegálních migrantů a na projekty, které jsou pomíjivé a nic nepřinášejí. Vyžeňme některé na společnosti parazitující nestátní a zahraniční organizace, včetně těch, které poškozují jméno naší země ve světě při tzv. poskytování humanitární pomoci a při šíření tzv. lidských práv, která opakovaně posloužila jako zástěrka pro likvidaci celých států a tedy pokojného života lidstva. Rozdejme se z politiky a právníky, kteří dopustili rozprodej a rozkrádání naší země. Je na čase se alespoň individuálně (v duchu) omluvit za čtvrtstoletí trvající šikanování našim pohraničníkům, příslušníkům Veřejné bezpečnosti armády a Lidových milic, kteří do listopadu 1989 zajišťovali klid pro život a práci našich slušných občanů. Vezměme na vědomí, že bude dále existovat a bude složitá a často neprůhledně balancován vztah USA a RUSKA. Nepodporujeme osoby (včetně novinářů, tzv. zahraničních zpravodajů, moderátorů), jejichž cílem není rovnováha v tomto vztahu v současné době. Odpočínáme si od neobjektivních a záporně zkreslovaných informací našich médií. Vždyť je můžeme vypnout! V uplynulých měsících mnohokrát denně média vnucovala lidem názory nepřátel, pokud jde o záležitost Ukrajiny a Recka. A teď náhle o těchto zemích mlčí. Není to podezřelý? Vlastníci médií nás považují za národ snadno manipulovatelný, podle toho se chovají a už se to ani nesnaží zakrývat. Jsme toho názoru, že taková média, včetně veřejnoprávní České televize s jejím zpravodajstvím a rádoby objektivními debatami, nejsou zapotřebí.

Citujeme: „Pouze národ dobře informovaných občanů, kteří znají cenu svých práv, nemůže být zotročen. Jenom tam, kde převládá nevědomost, vznikne tyranie!“ (Benjamin Franklin)

Slavnostní shromáždění rozšířeného Předsednictva ÚV KSČ k 70. výročí osvobození a 20. výročí obnovy KSČ

Shromáždění se konalo 7. května 2015 v Praze za účasti zástupců velvyslanectví Ruské federace, KLDR a Kubánské republiky a dalších významných hostů.

Zahájil je generální tajemník KSČ s. Jiří Vábr, který přivítal přítomné členy Předsednictva, přizvané hosty a se-

V začátku svého vystoupení uvedl, že v období, ve kterém se nalézáme, a které je spojeno se 70. výročí vítězství nad fašismem, ukončením druhé světové války, je třeba razantně odmítnout snahy dnešních „řádoby historiků“, lyrických obhájců kapitalismu, kteří chtějí

dějiny, jaltské a postupimské konference,“ konstatoval.

V další části projevu vyjádřil přesvědčení, že Slované v čele s Ruskem dokážou uchránit odkaz našich a sovětských bojovníků a postaví hráz znovu nastupujícímu fašismu, ať už je to v Estonsku, Lotyšsku, Ukrajině, Německu, USA, Polsku či jiných částech světa. „Nesouhlasíme s USA, odsuzujeme je jako světového čteníka, stejně tak i jeho společenství v EU a NATO, kteří organizují komplot Západu proti Rusku a dalším zemím, které se USA znelibily.“

Rusko bylo a je v současnosti alternativou řešení soudobých problémů. Rusko mělo v minulosti a má i v současnosti sílu ubránit nejen svoji zemi, ale pomoci také ostatním. Jako důkaz nám může posloužit několik reminiscencí z historie. „Rusko je trpaslík,“ říkal švédský král Karel. Švédsko potom navždy ztratilo postavení velmoci. „Dobyli Rusko,“ pravil německý Fridrich II. V roce 1759 vstoupila armáda Ruska do Berlína. Totéž co Napoleon tvrdil Hitler. V roce 1945 vstoupila Rudá armáda do Berlína a po bezpodmínečné kapitulaci Německa skončila druhá světová válka v Evropě.

„Rusko je regionální mocností,“ řekl Obama v minulém roce. Nechce se ani domýšlet případných konců tohoto vyjádření. Aniž bychom strašili... „Ať si nechají zajít chuť!“

Ze slavnostního shromáždění rozšířeného Předsednictva ÚV KSČ a přizvaných hostů k 70. výročí osvobození Československa Rudou armádou a 20. výročí obnovy KSČ

známil je s programem. Úvodem připomněl některé historické souvislosti, které předcházely vítězství ve druhé světové válce. Hlavní referát pak přednesl zástupce generálního tajemníka s. Jozef Servista.

přepisovat dějiny a upírat Rudé armádě a SSSR grandiózní zásluhy na konečném vítězství. „Rudá armáda byla tou, která vztýčila praporek SSSR na Reichstagu. Dnešní přístup USA a jejich přísluhovačů je schizofrenní a je pokusem o přepsání

„Socialismus a ideály komunismu jsou stále živé a 20. výročí obnovy KSČ je toho důkazem,“ pokračoval s. Servista. „My nepodléháme syndromu dočasné porážky socialismu a jako komunisté jsme si vědomi, že dočasná změna poměru sil u nás a ve světě ve prospěch kapitalismu neznamená, že socialismus a ideály komunismu přestaly existovat. V době 70. výročí vítězství nad fašismem si připomínáme naše 20. výročí obnovy KSČ, na kterém měl významný vliv její bývalý generální tajemník s. Miroslav Štěpán. Celý svůj život věnoval KSČ a výstavbě socialismu. Nezlomilo ho ani vězení, kam byl poslán za své postoje představiteli kontrarevoluční sebranky v r. 1989. Čest jeho památce!“ V návazné stati s. Servista zmínil kontinuitu linie strany. Konstatoval velkou pozitivní plnění stanovených aktuálních programových bodů, blíže však výsledky čin-

nosti nerozebíral. Nebylo to účelem tohoto vystoupení. „S úspěchem můžeme deklarovat, že přes veškerou snahu se buržoazii nepodařilo nás zlikvidovat,“ řekl. V závěru svého vystoupení zobecnil současnou vnitropolitickou a zahraničněpolitickou realitu, zhoršující se situaci v politické, ekonomické a sociální sféře. Kriticky rozebral rozpínavost USA, NATO, nárůst fašismu u nás a v Evropě a snahu USA a EU podřídit Rusko svému diktátu. To vše za účasti naší vládnoucí garnitury, jejíž postoje my odsuzujeme.

„Čest a sláva všem, kteří padli za svobodu a mír v naší zemi. Památka na 140 tisíc příslušníků Rudé armády, kteří položili své životy za naši existenci v míru, nebude nikdy zapomenuta. Nic na tom nemění ani dnešní postoje USA, NATO, EU a obstrukce, kterými sabotují důstojnou oslavu 70. výročí nad fašismem v Moskvě,“ ukončil svůj projev.

Blahopřejeme a děkujeme

Ústřední výbor KSČ zaslal blahopřejné dopisy členům Předsednictva ÚV KSČ u příležitosti jejich 60. výročí narozenin.

Soudruh Zdeněk Hájek oslavil své narozeniny dne 7. 6. 2015 a soudruh Jindřich Skařupa dne 28. 6. 2015.

Redakce JISKRY přeje jubilantům vše nejlepší, hlavně pevné zdraví a stálý pracovní elán. Oba soudruzi zastupují Moravskoslezský kraj v Ústředním výboru KSČ a jeho Předsednictvu.

Ústřední výbor KSČ děkuje Zdeňkovi Tylajkovi ze Zlínského kraje za jeho práci ve prospěch naší strany, kterou v tomto kraji příkladně vykonává. Rovněž mu děkuje za jeho kvalifikované příspěvky, které zaslal do JISKRY. Blahopřejeme mu k jeho životnímu jubileu, které oslaví 12. 11. 2015.

Velký dík vyslovuje ÚV KSČ soudruhu Janu Čmelíkovi ze Šternberka, za účinnou pomoc k vydávání JISKRY. Rovněž redakce JISKRY se připojuje.

Deklarace Mezinárodní konference KSČM

Praha 23.–24. 5. 2015

Ve dnech 23.–24. května 2015 se v Praze uskutečnila za přítomnosti představitelů komunistických, dělnických a levicových stran a hnutí ze 17 zemí světa Mezinárodní konference KSČM.

Účastníci mimo jiné posoudili současnou složitou mezinárodněpolitickou situaci ve světě a nastíhli návrhy řešení. Zdůraznili nezbytnost společného aktivního postupu spolupracující levice coby pevné hrázce proti imperialistické rozpínavosti.

Shodli se, že se lidstvo za 70 let od konce 2. světové války dostatečně nepoučilo z jejich hrůz ani nesmírného utrpení, které přinesla. Nenechme urážet ty, kteří za naši svobodu zaplatili životem. Nedovolme zpochybňování významu více než 50 milionů obětí. Ať padlých, vojáků Rudé armády či spojeneckých vojsk nebo zavražděných a umučených občanů. Nesmíme podceňovat nebezpečnou hru ziskuchtivého nadnárodního kapitálu, USA a jeho vazalů. Nedovolme rozložit levicové a pokrokové hnutí, jako se to stalo v minulém století, ať už zneužitím nacionálních vášní, citlivých míst naší minulosti, falšování dějin, faktů a informací nebo občanskou pasivitou. Nepřipustíme další války.

Veřejnost je vystavena dezinformacím buržoazních médií, podporovanými nadnárodními monopoly, překrucována je historie. Dějinné události jsou dezinterpretovány v zájmu militantních sil v čele s NATO. Středem jejich zájmu se opět stává Evropa, zejména východní. Osoboditelé jsou vydáváni za uchvatitele, ti, co válku vyvolali, jsou označováni za ochránce lidských práv a demokracie. Na části území bývalého Sovětského svazu, v zemích, během války těžce zkoušených nacistickou okupací, se zvedají fašistické a nacionalistické síly a snaží se revisovat výsledky druhé světové války. S tím chým souhlasem či podporou nadnárodního kapitálu pod vedením USA a EU.

Civilizace se znovu nachází ve velkém nebezpečí. Dochází k nové destabilizaci hodnot a jistot. Představitelé G7 v čele se Spojenými státy rozpoutali krvavé konflikty v severní Africe, na Blízkém východě i v dalších částech světa. Lidé utíkají před válkou, zbídačováním a násilím a naše hnutí k těmto problémům nesmí mlčet.

Dopady těchto válek mají přímé důsledky pro celou Evropu. Zejména její jižní část je cílem desetitisíců migrantů, prchajících před fanatiky, zneužívajícími islámskou víru. Uměle vyvolaná migrace se dnes stala celosvětovým problémem. Tisíce z nich umírají ve Středo-zemním moři. Stávají se obětmi tohoto zavrženého obchodu. Evropa se desítkami tisíců uprchlíků bojí. Viníkem však jsou zejména ti, kteří po staletí vykořisťovali národy třetího světa. rozvrátili jejich země a vehnali je do krvavých válečných konfliktů. Uprchlíci vlna je důsledkem někdejší koloniální politiky a současné touhy tzv. euroatlantické civilizace vnutit zbytku světa své představy o jeho uspořádání. Proto považujeme za strategické řešit migrační problémy v místě jejich vzniku. Na nezbytné rozvojové pomoci by se měly aktivně podílet zejména ty státy, které svou kořistnickou mocenskou politikou vyvolaly sociální a humanitární krizi v zemích, z nichž nyní migranti míří do EU.

Stoupající napětí ve světě signalizuje nebezpečí vzniku další války. K uhájení míru je nezbytný společný postup a mobilizace všech sil. Nedílnou součástí je boj proti chudobě a nezaměstnanosti a všem formám vykořisťování, které způsobuje ztrátu lidské důstojnosti významných skupin obyvatelstva a otevírá cestu tero-

rismu. Jsme na jedné lodi. Naším cílem je sociálně spravedlivý svět bez válek.

Nastal proto čas, kdy komunistické a dělnické strany, levicová a pokroková občanská hnutí musí společně vystoupit na obranu míru a využít k tomu všechny možnosti a dostupné prostředky – od demonstrací po parlamentní půdu, od letáků po sociální síť. V Evropě, stejně jako v Latinské Americe, na Blízkém východě, v Africe.

Komunisté, levicová hnutí, pokrokové síly, občané!

Zabraňme válečnému štvání. Jen v míru můžeme řešit palčivé otázky chudoby, vzdělanosti a rovnoprávnosti, demokratického rozvoje společnosti i každého jedince, lidské důstojnosti.

Nenechme si vnučovat představy o řešení problémů válečnými konflikty. nevěřme těm, kteří hovoří o míru, ale přesto vyhrožují zbraněmi a eskalují napětí do krajnosti. Slovo válka zní z jejich úst příliš snadno, jako něco zcela samozřejmého a nevyhnutelného. V době jaderných zbraní, kdy spory mezi mocnostmi balancují na hraně jejich možného použití, by to mělo zničit následky pro celé lidstvo. Válka – to jsou tisíce a miliony mrtvých, zbídačených, nešťastných lidí. Zničené a rozvrácené země. Ztráta důstojnosti, společenský chaos. Použití jaderných zbraní může znamenat zničení celé planety!

Řešme sociální problémy společnosti, bojujme proti kapitalistické zvlů, ale nezapomínejme, že mír je prvořadým předpokladem k realizaci našich cílů.

Dejme lidem naději, že svět bez válek, násilí a strádání může existovat. Musíme se o to ale přičinit společnými silami my sami.

Říjnová socialistická revoluce

(Dějiny VKS(b) – výňatek z hlavy VII., s. 211–212)

STRUČNÉ ZÁVĚRY

Během osmi měsíců od února do října 1917 provádí bolševická strana velmi obtížný úkol: dobývá většinu v dělnické třídě, v sovětech a získává pro socialistickou revoluci miliony rolníků. Vyprošťuje tyto masy z vlivu maloburžoazních stran (eserů, menševiků a anarchistů) a krok za krokem odhaluje politiku těchto stran, namířenou proti zájmům pracujícího lidu. Bolševická strana rozvíjí obrovskou politickou činnost na frontě i v zázemí, připravuje masy k Říjnové socialistické revoluci.

Rozhodující události v dějinách strany tohoto období jsou: Leninův příjezd z emigrace, Leninova dubnová teze, dubnová konference strany a VI. sjezd strany. Dělnická třída čerpá z usnesení strany sílu a jistotu vítězství, nalézá v nich odpověď na nejdůležitější problémy revoluce. Dubnová konference usměrňuje stranu k boji za převedení revoluce buržoazně-demokratické v revoluci socialistickou. VI. sjezd zaměřuje stranu na ozbrojené povstání proti buržoazii a její Prozatímní vládě.

Kompromisnické strany eserů a menševiků, anarchisté a ostatní nekomunistické strany dovršují svůj vývoj: ze všech se už před Říjnovou revolucí stávají strany buržoazní, které brání neporušenost a nedotknutelnost kapitalistického řádu. Jedině bolševická strana řídí boj mas za svržení buržoazie a nastolení vlády sovětů.

Zároveň bolševici maří pokusy kapitalistů ve straně – Zinověva, Kameněva, Rykova, Bucharina, Trockého a Pjatakova – svést stranu z cesty socialistické revoluce.

Dělnická třída, vedená bolševickou stranou, ve svazku s rolnickou chudinou, podporovaná vojáky a námořníky, svrhne moc buržoazie, nastoluje vládu sovětů, zřizuje nový typ státu – socialistický sovětský stát – ruší statkářské vlastnictví půdy, předává půdu v užívání rolnictvu, nacionalizuje veškerou půdu v zemi, vyvlastňuje kapitalisty, probíjí ukončení války – mír, získává nezbytný oddech a tak vytváří podmínky k provádění socialistické výstavby.

Říjnová socialistická revoluce vyvrátila kapitalismus, vzala buržoazii výrobní prostředky a převedla továrny, závody, půdu, železnice a banky do vlastnictví všeho lidu, do vlastnictví společenského.

Nastolila diktaturu proletariátu a vložila vedení obrovského státu do rukou dělnické třídy, která se tak stala třídou panující.

Tím zahájila Říjnová socialistická revoluce novou éru v dějinách lidstva – éru proletářských revolucí.

(Nakladatelství cizojazyčné literatury Moskva 1939)

Slavnostní zasedání k 70. výročí vzniku Korejské strany práce

Dne 7. října 2015 se konalo v Praze slavnostní zasedání k vzniku Korejské strany práce, které uspořádala KSČ. Zahájil je Jiří Vábr, generální tajemník ÚV KSČ. Zasedání se zúčastnil mimořádný a zplnomocněný velvyslanec KLDŘ v ČR, Excelence Kim Pchjong-il, tajemník korejského velvyslanectví v ČR Ju Won Chol, s. Miloš Jakeš, Nizar Trabulis, člen Komunistické strany Sýrie, přátelé a zástupci Česko-čínské obchodní komory, členové ÚV KSČ, zástupci Česko-korejské společnosti PEKTUSAN a sympatizující s naší stranou.

Zleva: s. Miloš Jakeš, s. Jiří Vábr, s. Kim Pchjong-il.

Slavnostní zasedání proběhlo v důstojných prostorách v Praze 6 ve velmi soudružské a přátelské atmosféře. Byla zde i výstava fotografií a promítnut film ze života korejského lidu. Soudruh velvyslanec Kim Pchjong-il zdůraznil ve svém projevu velkou úlohu při vzniku KSP a KLDŘ, především soudruha Kim Ir Sena, který celý svůj život zasvětil dosažení nezávislosti, rozvíjení vlasti i blaha národa. Zasloužil si absolutní vážnost, důvěru a úctu všeho korejského lidu, který ho nazýval „Otcem národa“ a stále Kim Ir Sena nazývá „Prezidentem“ i po jeho skonu, stejně jako za jeho života.

Zasedání bylo zahájeno československou a korejskou státní hymnou a zakončeno Internacionálou.

Fašistická Ukrajina – náš vzor?

„Tajemník ÚV VKSB, předseda byra ÚV VKSB pro Ukrajinu, Moldávii a Podněstří, šéfredaktor Dělnicko-rolnické pravdy Anatolij Arkadjevič Majevskij strávil v uzhorodském vězení svoje 67. narozeniny. Je vězněm od 28. listopadu 2014 za aktivní nesouhlas s fašistickým převratem na Ukrajině.“ Tolik „Dialog“ č. 320 (červenec-srpen 2015).

Mezitím oznámila ČT, že před soud půjde i česká poslankyně za KSČM

soudruška Marta Semelová, a to jen za to, že 21. srpen 1968 označila za bratrskou internacionální pomoc SSSR a dalších spřátelených zemí proti – u nás tehdy připravované – kontrarevoluci.

Nedívám se, že současný režim by se rád Marty Semelové zbavil vsazením do vězení, neboť tato příkladná komunistka nazývá věci pravými jmény, čímž ostatní poslance (mezi nimi i mnohé z vlastní strany) přivádí do stavu zuřiv-

losti. Připomeňme jen její vystoupení ve Sněmovně při projednávání zákona o tzv. protikomunistickém odboji.

Je jen s podivem, že Česká republika, která se do omrzení ohání Listinou základních práv a svobod, jež mimo chodem obsahuje i klauzuli o svobodě slova, najednou hodlá soudit člověka, který neřekl nic víc než svůj vlastní názor.

Že bychom se začínali učit od Porošenkovy nové ukrajinské justice?

Rudolf Volný
vedoucí tajemník OV KSČ Vyškov

Vystoupení generálního tajemníka ÚV KSČ s. Jiřího Vábra na Mezinárodní konferenci KSČM konané ve dnech 23.–24. 5. 2015

Vážené soudružky, vážení soudruzi, drazí zahraniční hosté! Ústřední výbor Komunistické strany Československa velmi oceňuje uspořádání této významné konference. Chtěl bych vyjádřit poděkování za pozvání KSČ na tuto konferenci a také popřát hlavním pořadatelům Komunistické straně Čech a Moravy, aby výstupy z tohoto jednání byly dalším krokem na cestě při sjednocování pokrokových sil světa pod vedením komunistů.

Chci i já upřímně pozdravit všechny zahraniční účastníky a ujistit je, že s velkým zájmem přijímáme informace, a to z kterékoliv části světa o tom, jak současný svět vypadá, jak se vyvíjí a jak se nám vede při naší společné práci, která, jak věřím, má společný cíl.

Při veškeré naší práci se snažíme respektovat, že svět se výrazně změnil. Před 25 lety jsme měli jiné starosti a řešili jsme jiné úkoly. Svět byl čitelnější a byla tu zejména rovnováha sil. Žel, agresivní a rozkladná politika, především Spojených států amerických a jejich západních soupeřů a přísluhovačů, přivedla svět o dalších válkách v 13 zemích světa, což přineslo nesmírné utrpení a lidské oběti, které se počítají v milionech, nesmírné materiální škody, ale i škody na vědomí, na lidském přístupu. Abych uvedl příklad, není tomu dávno, kdy byly „módní“ posměšky k Fondu solidarity, který běžně fungoval za socialismu nejen u nás. Nezbyvá, než se omluvit, že mezi přísluhovače světových zločinců se zařadila i Česká republika.

Soudružky a soudruzi, KSČ se nachází v období po svém řádném XXIII. sjezdu, který se konal 29. listopadu 2014 zde v Praze, krátce po úmrtí našeho generálního tajemníka s. Miroslava Štěpána. Nebudu vás zdržovat výčtem všech otázek, jimiž jsme se na sjezdu zabývali, ani charakteristikou sjezdem přijatého programu a úkolů. Dovolte, abych vybral jen to, co považujeme za nejdůležitější z hlediska jednání této konference. Na sjezdu jsme přijali Výzvu ke znovuob-

novení Komunistické internacionály a Jednotné fronty v boji proti fašismu. Vedla nás k tomu především současná situace vnitropolitická a především mezinárodní. Připojíme se samozřejmě k realizaci úkolů, o nichž se tato konference radí. Věřím, že nezůstane jen při konstatování a vydání sborníku, ale že z tohoto jednání vzejdou alespoň některá zásadní východiska. Jsme si vědomi toho, že obnovení Komunistické internacionály není a nemůže být záležitostí dnešního dne, ale Komunistická strana Československa doporučuje, aby po této konferenci se začal tvořit přípravný výbor pro obnovu Komunistické internacionály. Čeká na to velká část komunistů jak u nás, tak i ve světě. Dnes nemáme Marxe ani Lenina, ani našeho Klementa Gottwalda, máme ale jejich učení, na které je nutné navázat. Předpokládá to však, že spojíme síly a pokusíme se toto všemocné, harmonické a úplné učení dále společně rozpracovat, a to právě na podmínky současného tolik komplikovaného světa. **Byl bych rád, abych byl pochopen.** Jsme názoru, že v současné době je to společná teoretická práce při rozvíjení marxismu-leninismu a současných podmínek, které je třeba upřednostnit. Pro zmíněnou složitost světa se jí podle našeho názoru nemůže být schopen zhostit jeden samostatný politický subjekt, pokud nemá ve svých řadách osobnost – **velikána**, schopného této práce. V této věci potřebujeme kolektivní práci, která posoudí myšlenky, co a jak dál a která ale také potřebuje společné vedení.

Renaissance fašismu v mezinárodním měřítku je faktem a hrozbou pro svět. Současné příznivé podmínky pro tento stav nejsou nějakou zvláštností imperiálního stadia kapitalismu, původcem jehož dnešní podoby je oligarchie. Fašismus využívá pro něj příznivou situaci vyvolanou rozpadem evropského socialistického tábora 20. století, prostoupeného chruščevismem a postříženého Gorbačovovou zradou

Poznámky k problematice plnění závěrů postupimské konference 1945

Stále živé téma

Český levicový deník Haló noviny (11.-12. 4. 2015) přinesl informaci o chystané přítomnosti prezidenta České republiky Miloše Zemana v Moskvě 9. 5. 2015. A o velkém politickém reakčním americkém tlaku, přenaščeným českou vládní garniturou na něho, aby se vzdal účasti. na vojenské přehlídce.

I když na ní nakonec nebyl, spolu s pochodujícími ruskými vojáky nesporně v duchu maštrovaly miliony a miliony občanů, kteří jsou vděční Sovětskému svazu a jeho Rudé armádě za to, že se rozhodujícím způsobem zasloužil na porážce hitlerovské genocidní, rasistické německé třetí říše. V tomto základním politickém ladění tohoto čísla Haló novin poněkud zapadl článek Marty Semelové **Extremisté z landsmanšaftu dostali zelenou**. Že „proběhla v Praze ustavující valná hromada Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Zúčastnil se jí mimo jiné předseda Witikobundu, což je nejradikálnější součást Sudetoněmeckého landsmanšaftu, organizace založené bývalými sudetskými nacisty, která je i v Německu pokládána za extremistickou. To, že byl spolek po opakovaném odmítnutí registrace ze strany ministerstva vnitra, které se tomuto kroku bránilo pět a půl roku, před několika týdny na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zaregistrován, považují doslova za facku účastníkům protifašistického odboje i českým rodinám vyhnáných ze svých domovů v pohraničí...“

Dle našeho názoru, že k něčemu takovému došlo dokonce v době oslav 70. výročí porážky německého fašismu, tuto facku zesiluje.

Rozhodnutím tří velmocí na konferenci v Postupimi (červenec-srpen 1945) bylo rozhodnuto takzvané sudetské Němce z Československa, Polska a Maďarska odsunout do Německa. Splnil se jim jejich pokřik „Wir wollen heim ins Reich“. Mohli jsme si oddechnout. Avšak ze slabosti polistopadových vlád k „sudetákům“ se podařilo otázku sudetáctví znovu otevřít. O tom čeští vlastenci (nepočítám mezi ně proamericky zmanipulované české občany) nemohou mlčet.

Zopakujme si obraz německé zrádné menšiny podle knihy Emila Hrušky **Sudetoněmecké kapitoly** (2008). Jde o příjezd Hitlera do českého pohraničí, kterého se nacistické Německo zmocnilo po mnichovském diktátu v roce 1938, „... v 11.15 zastavil vůz s Hitlerem. Je to Mercedes Benz typu G4, v těsné blízkosti nyní už bývalé státní hranice. Atmosféra je nepopsatelná s ničím, co zatím tento kraj, títo lidé, zažili. Davové šílenství, nadšené tak frenetické, že přechází v hysterii. Nepřetržitý jasot silný tak, že přehlušuje cokoli jiného. Tato kulisa ještě v několika následujících zvětšení bude Hitlera provázet po celou dobu jeho prvního pobytu na území tzv. Sudet – ovšem také při následujících pobytech v tomto anektovaném regionu, (...)

Poválečná strategie činitelů Sudetoněmeckého landsmanšaftu sledující „opětovné získání vlasti a majetku“ byla po desetiletí zásadně determinována jak politicky bipolárním světem, tak rozvíjející se západoevropskou integrací. A nebyl to nikdo jiný, než svého času nejbližší Henleinův spolupracovník Walter Brand, kdo formuloval a do programových dokumentů landsmanšaftu prosadil teze spekulující s „řešením sudetoněmecké otázky“ v rámci evropských integračních procesů za předpokladu odstranění prosovětských režimů v Evropě... Brand zastával názor, že je potřeba soustředit se na ustupující význam národních států a na oslabování role státních hranic; podle něj totiž nebude mít rozhodující význam, kdo žije na jaké straně hranic, nýbrž příslušnost jedince k určitému „národnímu duchu“ (Volkstum), neboť vzdor ustupující roli státních hranic zůstanou reálnou entitou. Podle našeho názoru Brandovy myšlenky nejsou ničím jiným než zakrývaným antičeským šejdířstvím.

Brandova neuvěřitelně drzá myšlenka není ničím jiným než popřením existence národních menšin a jejich „nahrazením“ národním duchem (Volkstum), který je „nepolitický“ přirozeností každého národa, který vlastně neexistuje. Jde o loupežný podtext ideologie tzv. sudetoněmeckých landsmanšaftů, který

uniká náležitě pozornosti českým státním orgánům a jeho politická zákeřnost. A také to, že sudetoněmecké landsmanšafy nacházejí podporu z nejvyšších vládních míst v Německé spolkové republice.

Není pro nás překvapením, že v obsahu Hruškovy knihy, která má 15 kapitol; první se týká původu a významu pojmů „sudetský Němec“ a „Sudet“ a také pojmů „národní skupina“, „vlast“, „domovské právo“, „právo na vlast“, tedy že jde o pojmy, které si k lítosti „sudetských Němců“ postupimská konference nevšímal.

Kniha dělá dojem politické agitky, ve které se Sudetáci najdou. Usuzujeme tak, poněvadž není patřičnou informací, jak se vůbec sudetští Němci dostali do českého pohraničí, kdo je pozval a za jakých okolností a proč generačně tu zůstali. Na takové „maličkosti“ není dobré zapomínat. O nutném vystěhování tzv. sudetských Němců z ČSR byla nesporná jednota USA, SSSR a Velké Británie. Nynější jednání sudetských landsmanšaftů je proto úsilím o revizi výsledků postupimské konference. Požadavek konference odsunut Němce z ČSR byl splněn! Není tu už důvod problematiku německé menšiny, jak ji nastolují landsmanšafy, řešit. Ale nastojte! Marta Semelová upozorňuje na to, že letos v dubnu v Praze proběhla ustavující valná hromada Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, tedy německá menšina, která tu neexistuje!

Pokud sloucháme, že žijeme v Alenčině říši divů, myslíme si, že žijeme v suverénní České republice, která si do svých vnitřních záležitostí nedá nikým mluvit, i kdyby to byly USA, NATO nebo Evropská unie. Kdo, či jaká přátelská tlačienka poradila vedoucím elitám České republiky nedbat na požadavky postupimské konference? Jsme toho názoru, že existence zmíněného sudetoněmeckého krajanského sdružení v ČR je politickou provokací, které si nelze nevíšmat. Ovšem nevylučujeme, že nynější česká vlastenecká vláda u nás je jiného mínění. **Arnošt Steiner**

POLITICKÝ PRŮVODCE

Nakladatelství OREGO Praha vydalo knihu Svoboda zrozená v boji. Revoluční léta 1944–1948. Autorský kolektiv v čele s doc. PhDr. Hanou Kračmarovou, CSc., se ujal úkolu uvedené čtyři roky co nejpřesvědčivěji zmapovat. To se mu podařilo. Vzniklo tak unikátní dílo o uvedených čtyřech letech, které je užitečné pro každého pokrokového občana, neboť mimo jiné uvádí na správnou míru některé události v současné době, dobovými psavci nesporně interpretované.

Před námi leží již letos vydaná publikace **Svoboda zrozená v boji, Revoluční léta 1944–1948**. V úvodu k ní Miroslav Grebeníček seznamuje čtenáře, že při jejím čtení jej napadlo mnohé. To mu nelze vytkat. Také nás něco napadlo, kupříkladu v jakém kontextu ji autoři rozvinou, poněvadž úsek čtyř let, bez náležitého včlenění těchto let do příčin a průběhu druhé světové války ochuzuje vnímání v kontextu procesů, které k ní vedly.

Na tvrdých deskách knihy je uveřejněna pokrokovým občanům velmi známá fotografie z pohřbu velitele sovětského tanku I. G. Gončarenka zasaženého pancéřovou pěstí v rukách německého fašisty v Praze na Klárově. Jeho pohřeb na náměstí Rudoarmějců po listopadu 1968 přejmenovaném na náměstí Jana Palacha, dává určitě podnět k zamýšlení. Na jedné straně smrt sovětského tankisty, jednoho z prvních posílů skončení genocidní činnosti německého fašismu, ohrožujícího samou existenci československého lidu a Jana Palacha, který se upálil na protest přítomnosti skupiny sovětské armády po překonání maloměstské vzpoury proti československému reálnému socialismu, zvané Praž-

ské jaro 1968. Ano, vrátíme se k úvodu této knihy, že při jejím čtení lze její čtenáře napadnout mnohé podle politického profilu čtenáře..

Obsah publikace tvoří šest kapitol: I. Vyvrhnutí národněosvobozeneckého zápasu, II. Počátky nové republiky, III. Měření sil, IV. Cestou revolučních změn, V. Před rozhodujícím střetnutím, VI. Únor 1948. V každé kapitole autoři prezentují konfrontaci názorů komunistů v čele antikapitalistických občanů s názory politické prokapitalistické pravice, která programový antikomunismus představuje jako zřídlo historické pravdy. Hojně citace pramenů, které jsou odlišné od názorů autorů knihy potvrzují, že autoři knihy přistupují k obsahu knihy s otevřeným hledím.

Kniha je mimořádně cenná tím, že popisuje a na dobových dokumentech dokládá vznik a vývoj republiky po vyhlášení Košického vládního programu a zápas o jeho realizaci. Autoři této publikace vyjádřili svůj názor na revoluční léta 1944–1948 takto: „Časově krátké období čtyř let znamenalo pro československou společnost převratné změny: vyvrhnutí odboje, osvobození, budování nové lidové demokratické republiky.

Nebyly to vůbec snadné roky. Konečná porážka fašismu, odstraňování válečných škod, obnova hospodářství, materiální nedostatek, přidělové zásobování, rozsáhlá migrace obyvatelstva, politické zápasy...

Byl to ale i čas těžce vybojované svobody, plný nadějí, optimismu, obětavosti, bezplatných brigád, radosti ze společné práce...

Tak to prožívala značná část poválečné generace.

Mnozí dnešní historici nad ní s nepochopením kroutí hlavou a nazývají ji „zblázněnou“.

Naše poznámka: stojí na straně zameričtělého „demokratického“ oligarchismu.

Kniha je užitečným, velmi stručným průvodcem o politických dějích, které naše mladá generace nezažila a pro pamětníky, kteří nemálo toho, co je v ní připomínáno, již zapomněli. Drží se nepopíratelných faktů.

V současné době, která se vyznačuje tím, že žijeme v časech americké mediální protiruské války, dává historický podtext pro úvahy, v jaké době žijeme.

Otokar Pavelec

INSPIRUJÍCÍ

Podnětem k napsání tohoto článku je rozhovor redakce Haló novin s předsedou KSČM Vojtěchem Filipem o Košickém vládním programu, který je obecně politicky přijatelný. Avšak V. Filip nevyužil příležitost hlouběji zapojit tuto problematiku do spojitosti s aktuální politickou problematikou v ČR v nynější době.

Posláním našeho článku je v tomto smyslu na politické poměry v zemi navázat.

Haló noviny přinesly k 70. výročí přijetí Košického vládního programu rozhovor s předsedou ÚV KSČM Vojtěchem Filipem pod nadpisem **Vážme si Košického vládního programu, v Evropě nemá obdoby**.

Tento rozhovor s redaktorem HN Jaroslavem Kojzarem je programový nejen pro dnešek, ale i do budoucna. Mimo jiné proto je jedním z dokladů kontinuity politiky československých komunistů bez ohledu na to, jak to dnes v komunistickém hnutí v natovské a euronijní České republice vypadá. Je však skutečností, že tento program založil společenský vývoj v Československu do časů reálného socialismu, který zbyl námezdně pracující kapitalistického vykořisťování a založil sociální jistoty pro všechny občany. To je rozhodující přínos uskutečňováním Košického vládního programu z jara 1945.

Pokrokoví českoslovenští občané, kteří prožili léta protektorátu Čechy a Morava a fašistického Slovenského státu, mají občanům později narozeným nejen právo tento program připomínat, ale i vést je k tomu, aby si Košického vládního programu vážili, neboť jako historické pozitivum je v Evropě bezkonkurenční. Bylo o něm napsáno mnoho a ještě bude. Jako jeho nejčerstvější ocenění můžeme poukázat na knihu Hany Kračmarové a kol. Svoboda zrozená v boji. Revoluční léta 1944–1948 – vydalo nakladatelství OREGO produktions Praha 2015.

Na otázku Jaroslava Kojzara, jak vůbec vznikl Košický vládní program, uvedl: „že když se zástupci obou složek emigrace sešli – a bylo to v Moskvě, odkud přece jen bylo jednodušší cestovat do Košic, a nezapomínejme, že jediné osvobozené území Československa v té době bylo právě na východě republiky, a osvobodila ho Rudá armáda. Když se tedy zástupci obou odbojových skupin sešli, musela začít diskuse o budoucnosti vlasti. O nové vládě, o zaměření hlavních úkolů, které na ni čekají. Zástupci londýnského odboje však nepřijeli s připraveným programem. Přijeli jenom diskutovat. Snad se domnívali, že to vlastně stačí a že namísto programu bude jen nějaké prohlášení, jež nakonec nebude ani závazné a oni budou jen pokračovat jako do roku 1938.“

Jenže se zmýlili. Komunisté vedení Klementem Gottwaldem, už měli připraveny návrhy k diskusi. O nich se muselo jednat a také se jednalo. A zástupcům z Londýna nezbylo nic jiného, než se k takovému vývoji vyjádřit.“

Všimněme si dalšího Filipova textu, že prezident Beneš si velmi dobře uvědomoval, kdo vlastně do republiky přináší za cenu nesmírných obětí osvobození, a zároveň byl zklamán neschopností těch, kteří nevěděli co s tím, co navrhli komunisté. A tak se jednalo podle návrhu Gottwaldova týmu.

Londýnský odboj vůbec nebyl bezprogramový. Usiloval o to, aby byla sociálně politicky obnovena předmnichovská republika, v níž vládla ohromná nerovnost mezi vládnoucími kapitalistickými a prokapitalistickými elitami a masami námezdních pracovních sil, vysoká nezaměstnanost a „demokratická“ střežba z četnických a policejních zbraní do stávkujících a rozsáhlé oblasti bídy a lidských neštěstí, ale i dobré bydlo pro majitele výrobních prostředků, buržoazii, maloburžoazii a maloměstský celek.

A také ohromné politické napětí provázející skomírání protektorátu a Slovenského klerofašistického státu. Londýnský odboj nepřišel se svojí variantou jak řešit tuto situaci ne proto, že byl netečný a neschopný, ale protože byl přesvědčen, že dříve nebo později se republika vrátí do předmnichovské podoby.

To byl politicky naprosto nereálný program všech reakčních sil v zemi, který jim v důsledku nečekaného kolapsu jednoty v táboře reálného socialismu „vyšel“.

Tím však nebyly smeteny ze stolu zápasy československého proletariátu za Košický vládní program.

Alex Lutinský

Opustili naše řady

Dne 27. dubna 2015 zemřel po krátké těžké nemoci ve věku 64 let soudruh **Jaroslav Pokorný** z Libušína u Kladna, bývalý člen Předsednictva ÚV KSČ, obnovené komunistické strany v r. 1995.

Jako jeden z hlavních organizátorů se podílel na obnově naší strany. Patřil k soudruhům, kteří v této době prokázali velkou statečnost a obětavost. Vždy stál na pozicích marxismu-leninismu a dovedl toto učení uplatnit v praxi, především mezi dělníky na Kladensku. Řadil se k těm, kteří nezradili věc socialismu. Náleží mu velké poděkování za vše, co pro svoji vlast a Komunistickou stranu Československa udělal. Čest jeho památce!

Dne 23. května 2015 zemřela ve věku 84 let soudružka **Marie Šálková** z Valašského Meziříčí. Odešla jedna z našich nejobětavějších soudružek, která stála u založení Lidové unie národní a sociální záchranu a především při obnově Komunistické strany Československa v r. 1995. Celý svůj život příkladně a obětavě pracovala ve prospěch strany a po kontrarevoluci v r. 1989 se zapojila do náročných prací nejen v nově vznikajících levicových organizacích, ale především v obnovené KSČ. Ze svých skromných podmínek a možností, které měla, pomáhala finančně přispívat na potřeby strany, zejména na vydávání naší „JISKRY“. Celý život žila skromně a vychovala vzorně své čtyři děti, dceru a tři syny. Maruška, jak jsme jí říkali, byla jedna z mála, která po celý život stála pevně na pozicích marxismu a leninismu a byla příkladem čestné, poctivé bytosti celý život usilující o lepší život lidí. Náleží jí naše velké soudružské poděkování za vše, co pro stranu vykonala. Nikdy na naši Marušku nezapomeneme. Čest její památce!

red.

ČESKOSLOVENSKÝ KOMUNISTA, měsíčník pro politiku, vědu a kulturu.
Vydává Ústřední výbor Komunistické strany Československa.
Adresa: Jiří Vábr, Štíbrova 1216, 182 00 Praha 8. Jen pro vnitrostranickou potřebu.
Internetové stránky Ústředního výboru Komunistické strany Československa (KSČ) jsou umístěny na této URL adrese: <http://www.ksc.cz>
E-mailová adresa pro zaslání elektronické pošty: ksc@ksc.cz